

[Baadsgaard]

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet mener, at det demokrati – hvis vi kan kalde det sådan – der findes, skal styrkes. Ingen tvivl om det. Jeg håber blot – og det har kreditforeningerne så mulighed for at leve op til – at de selv finder ud af det inden ret længe. De skal jo lige have deres vedtægter ændret i de lovformelige forsamlinger, de foreløbig har, inden de kan ændre det. Men ellers mener jeg også – og det mener vi i Socialdemokratiet – at vi bør styrke det demokrati, der findes; det bør være et reelt demokrati.

Der er ikke noget at sige til, at fru Kirsten Jacobsen gør en hel del ud af sin glørværdige indsats; det skal jeg ikke bebrejde hende, og det er da også rart at få historien repeteret en gang imellem. Men jeg vil gerne spørge fru Kirsten Jacobsen, når nu vi er så optaget af det medlemsdemokrati, der bør findes, om fru Kirsten Jacobsen mener, at medlemmerne fortsat skal have indflydelse over kreditforeningerne, når de bliver til aktieselskaber.

Ved tredjebehandlingen af realkreditloven i sin tid stemte fru Kirsten Jacobsen jo imod, at medlemmerne af den forening, som skulle eje realkreditaktieselskabet, skulle bevare den bestemmende indflydelse. Så lyder det jo lidt hult, når man rejser land og rige rundt og taler om medlemmernes indflydelse, hvis man fortsat er imod, at de foreninger, der kommer til at eje aktieselskaberne, skal bevare den bestemmende indflydelse.

Derfor vil jeg gerne spørge, om fru Kirsten Jacobsen har ændret opfattelse på det område, for det blev udtalt behårdt ved den sidste behandling af realkreditloven her i Folketinget i sin tid.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Siden hr. Baadsgaard nu stiller et spørgsmål, vil jeg da også gerne stille et spørgsmål til hr. Baadsgaard, som gjorde meget ud af, at man skulle styrke demokratiet i kreditforeningerne. Dét tror jeg vi er helt, helt enige, men betyder det også, at hr. Baadsgaard er enig med sin partifælle Christen Sørensen i, at det ville være et rimeligt krav, at hvis kreditforeningerne skal omdannes til aktieselskaber, så skal det først ske efter en urafstemning mellem de almindelige lånere? Mener hr. Baadsgaard, at det ville være en god idé, og vil Socialdemokratiet i

givet fald være med til at foreslå en ændring af loven, så noget sådant bliver lovfæstet?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal gerne svare hr. Baadsgaard, også selv om jeg glemte brillerne; jeg kan det sikkert i hovedet.

Det handler om, at man er begyndt at diskutere noget nyt, nemlig om lånerne skal bestemme, hvordan en kreditforening skal styres, eller Folketinget skal. Vi kan have hver vores opfattelse af, hvordan vi ville styre kreditforeningerne, og dér ville jeg jo nok have en superliberalistisk holdning, som gik ud på, at vi egentlig godt kunne ophæve realkreditloven, men det er i virkelighedens verden og i dette Folketings verden umuligt, og derfor må vi forholde os til tingene, sådan som de er.

Men dér, hvor jeg har ændret opfattelse, eller dér, hvor vi er kommet til at diskutere noget nyt, er dette, at jeg synes, at så længe en kreditforening er en forening – og det er to af dem i hvert fald endnu – kan man ikke gøre noget mere demokratisk end at lade medlemmerne gennem en urafstemning bestemme foreningens fremtid.

Det, Socialdemokratiet og hr. Baadsgaard gjorde, da man ændrede realkreditloven, var at bestemme på lånernes vegne. Ganske vist sagde man, at instituttet skulle have bestemmende indflydelse i fonden, men eftersom lånerne ikke havde noget flertal i instituttets ledende organer, hjalp det fedt. Men hr. Baadsgaard kan hjælpe demokratiet på vej ved at gå op og give tilsagn om, at Socialdemokratiet vil gå ind for, at der laves en urafstemning blandt foreningens medlemmer, og at der laves regler for, hvordan vedtægterne skal ændres, således at det kan finde sted. Der er mulighed for at lave ændringer af realkreditloven om det, og det ville virkelig være en håndsrækning til demokratiet. Og det fortjener lånerne, for det er trods alt dem, der skal betale regningen for alle de her eventyr, vi har set.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Ja, jeg forstår, at der er en forskel fra dengang, da vi i sin tid havde det egentlige forslag til realkreditlov til behandling, for da mente fru